

## Bên Kia Ngọn Núi

Bên kia ngọn núi có gì?

Thưa em, có mặt trời đi, đứng, ngồi  
buồn thì cầm ngọn đuốc soi  
thấy bên này núi có người tương tư...

Núi cao có lẽ bây giờ?  
thương em nhớ quá, mắt mờ núi cao!  
Nghĩ lên núi vướng hàng rào  
quay lui chột giẫm vì sao úa tàn!

Nhặt lên tưởng nụ hoa vàng  
cầm lên lại rớt, thôi nàng bỏ ta?  
Ngó trời, trời vẫn bao la  
ánh trăng dằm lệt, nguyệt tà lung linh...

Nguyệt tà hay áo rung rinh?  
Hỡi mây như lụa, hỡi minh...minh ơi!  
Núi cao, người mất biệt người  
còn trong mộng tưởng nụ cười, thế thôi!

Ca dao khiến nhớ lại thời  
mình yêu ai đó mà rồi chia tay...  
Giặc tràn về tới ngọn cây  
nụ tầm xuân nở chiều bay hương rừng...

Có người lính tựa tấm lưng  
vào cây cổ thụ nhìn sông mịt mờ  
bên kia sông có thấy bờ  
thấy lau lách đứng ai chờ mong ai?

*Núi cao núi cứ cao hoài  
mặt trời đi ngủ nên trời cứ cao?  
Nếu mà đếm được hết sao  
đố em đáp đúng anh bao nhiêu buồn?*

**Trần Vấn Lệ**